

40-årskris helt klart!

*Oj, det kom som ett brev på posten! En stor och enorm hemsk känsla!
Det var krisdags igen! Jag ville helst inte vara med, jag kände mig så
totalt misslyckad mitt i mitt liv! Så här ville jag inte att det skulle va!*

Ingen förväntade sig någon stor fest, den traditionen fanns inte och det var skönt. Jag kände ändå inte så många så någon stor fest hade det inte blivit, det hade också varit skönt. Så jag hoppade över det helt enkelt och det kändes otroligt skönt!

Så vart ska vi åka var frågan? Stockholm hm? Nä usch kände jag det var så vardagligt, men så hittade jag en annons i en tidning om ett erbjudande som erbjöd 3-rätters middag på Kattiliko-ski Gourmetrestaurang, övernattning och frukost på campingens hotell i Övertorneå. Det var något annorlunda och för mig helt klart lite exotiskt så jag bestämde mig här vill jag fira min stora hemska dag och så fick det bli.

3 nov 2006!

Jag minns så väl dagen för det hade redan kommit massa snö, det var runt 20 minusgrader och strålade sol och vi bilade upp till Övertorneå. Vi checkade in på vårt rum och på kvällen fick vi åka transferbussen tillsammans med några andra par som också skulle till restaurangen. Det var mörkt och stjärnklart ute med en mäktig fullmåne. Det hade blivit kallare ute och med stora härliga fönster med en otrolig utsikt erbjöds också en kyla som gjorde att värmefläktarna fick komma in i matsalen för att ge oss en tillräcklig värme för att njuta av stunden som erbjöds. Maten var jättegod och när vi var klara med våra 3 rätter fick vi lugnt sitta kvar för våra bordsgrannar hade valt en 8-rättersmiddag och bussen ville bara göra en hämtning en här kvällen. Så där satt vi och jag försökte njuta och jo jag njöt av upplevelsen, men jag kunde inte njuta av att jag fyllde 40 det var bara en hemsk känsla. Det var så mycket jag hade hoppats på hinna, men jag insåg bara hur långt det var kvar till mina önskemål. Här var jag mitt i mitt liv och jag kände mig så totalt misslyckad så helt klart mitt i en 40-årskris.

Jag hade haft en plan en önskan, men även om jag var rätt så var jag helt fel. Det kändes svårt och allt satt fast i mina tankar och jag kunde inte forma dom till ord. Jag skämdes för jag hade försökt, men på något sätt hamnade locket på. Hur jag än försökte vägra så blev jag bara tyst inuti mig själv.

Tina Persson Hälsoinspiratören

www.friskoteket.eu

2012-09-23

Funkade inte

Jag brukar säga att det kändes som jag levde med en kompis och jag vågar stå för det. En underbar person, men en kompis och jag ville ha ut mera av livet så till slut gick vi skilda vägar. Vart tar du vägen nu undrade flera och det jag kände och som gjorde många förvånade var att jag inte tänkte flytta tillbaka till Tranås igen. Varför ska jag det? Jag hade stängt den dörren när jag flyttade upp så för mig var det inte ett alternativ. Nä, jag bestämde mig väldigt snabbt Kiruna eller Luleå det var dom alternativen som var intressanta för mig just då.

Kiruna sa många förvånat? Varför inte tyckte jag Kiruna är exotiskt och helt klart häftigt! Så jo, jag skulle kunna tänka mig bo där, men så funderade jag vidare. Just nu känner jag bara någon lite ytligt där, så var jag villig att börja om helt igen? Nä, det var helt klart enklare att flytta till Luleå och jag hade ju ett bra jobb i Boden och några av mina vänner fanns ju där så ja det fick helt enkelt bli huvudstaden i Norrbotten som jag nu hade förälskat mig i.

Flytta igen och det kändes skrämmande och så oerhört pinsamt!

Jag satte mig redo strax innan nio med Lulebos hemsida för de lägenheter som skulle kunna släppas på direktbokningen. Skulle något dyka upp idag eller inte det var frågan varje dag under några veckors tid!

Så en morgon fick jag napp och jag blev etta på en 2a på Björkskatan ca 1 mil utanför centrum och på en 2a på Örnäset på 7e våningen endast 3 km utanför stan. Jag hade hört att på Örnäset kunde man inte bo, men Björkskatan var ju lite väl långt från stan. Jag bestämde mig för att kolla in båda och jag gillade Björkskatan mera, men Örnäset var ju billigare och den skulle funka bättre för mitt behov.

Jag hade helt klart problem och jag hade ingen att bolla mina tankar med som jag kände kunde ge mig det jag behövde just då. Men så till slut efter sunt förnuft och en kväll när jag hade Rissa vid min sida så gav hon mig känslan att vi väljer Örnäset där blir det bra. Hon är den som förstår mig bäst trots att hon bara är en katt. Så jag valde Örnäset och så här dryga 4 år efteråt så är jag fortfarande oerhört glad att jag valde lägenheten på 7e våningen för här trivs jag bra och här finns många härliga grannar.

Omstart

Ja då börjar vi om igen då eller nä kanske inte men ändå en omstart och så var man utan familj igen och singel, singel, singel det här var helt klart inte min önskan, men ändå jag kunde inte bara för att bara ha någon tyvärr så är inte jag. Jag tänker inte be om ursäkt.

Dagen kom och flyttlasset gick och jag fick in allt i min nya lägenhet det var skärtorsdagen den 20 mars 2008 och en stor känsla kom över mig "Välkommen hem" och jag kände hur mina rötter äntligen ville gräva sig ner, nu var jag hemma äntligen så underbart skönt! Vilken varm härlig omfamnande känsla det var!

Tina Persson Hälsoinspiratören

www.friskoteket.eu

2012-09-23

Där satt jag på hallgolvet och fylldes med en oerhörd stor tacksamhet. Här är jag mitt i mitt liv och det här blir bra! Ett steg i taget och vem vet vilka möjligheter som tar mig vidare i mitt liv. Jag har lärt mig något nytt och det jag har fått vara med om gör mig till den människa jag är nu och nu är det dags att bygga vidare på ett liv jag vill leva. Mitt i min sorg var jag ändå oerhörd tacksam för jag hade gjort ett val och än idag vet jag att jag valde helt rätt.

Så här bor jag på 7e våningen en bit upp i himmelen en mäktig och ibland lite märklig känsla. Jag har världens bästa utsikt och solen ger mig sin bästa tid på dygnet. Här har jag det lugnt och skönt en underbar känsla både för både kropp, knopp och själ. Jag hade på nytt bara mig själv och Rissa att ta hand om inget jag var orolig för, men ändå. Tiden kommer, men den är inte här just nu. När den kommer vet jag inte, men jag ger inte upp en dag kanske redan i morgon. När livet är redo vill jag också vara redo allt har en mening även för mig.

Möjligheter

Det var dags att ta nya tag igen, för det går inte att sitta hemma i garderoben och bara vänta på att någon ska knacka på din dörr. Nä, jag vet jag måste ut i världen och visa upp mig och vara mottaglig för möjligheterna för att utvecklas som människa och få ut mer av min livsresa. Jag är helt klart och ärligt stolt över det jag åstadkommit, men ändå saknar jag många delar i mitt liv och ibland tar både orkeslöshet och tvivel tag i mitt hjärta, men trots allt så fortsätter jag våga på min livsresas äventyr! Här kommer härliga jag!

Att våga, att våga och att våga lite till

Nu kom några år av fokus på att synas, höras och aktivt försöka bli företagare igen och jag har haft förmånen att synas, höras och vimla runt det har varit en underbar känsla. Jag har fått lära känna många människor och fått åka runt i hela Norrbotten som är otroligt underbart.

Tänkt jag få förmånen att föreläsa och skriva! Jag snurra fart på folks tankar jag? En otroligt häftig känsla som bara ger mersmak och att skriva jag? En dag tog jag modet till mig och ställde frågan jag vill skriva vill ni ha mina texter och dom svarade JA! Oj, tänkte jag vad har jag nu ställt till med? Jag har ju aldrig skrivit något och min bakgrund inom skrivandet var egentligen katastrof, men nu var det dags det här vill jag och så satte jag igång.

Det här är en underbar terapi och för varje tillfälle utvecklas jag som människa. Jag får stötas och blötas något som är enormt läskigt, men ändå så otroligt härligt och underbart. Här är jag mitt i allt detta och allt jag kan känna är en enorm tacksamhet.

Förmån i livet

Under dom här åren kan jag bara säga att jag haft möjligheten eller förmånen att ha ett flexibelt deltidsjobb där jag har snurrat runt ekonomiskt och så har jag fått arbeta med mitt företagande och nätverkande så mycket som jag har velat. Min situation i livet har gjort att jag har hittat den Tina jag är idag och det är en människa jag är stolt över, men som helt klart har mer att arbeta med.

Tina Persson Hälsoinspiratören

www.friskoteket.eu

2012-09-23

Jag har på nytt tagit mig möjligheterna att gå på behandlingar och utbildningar för att växa både som människa och som företagare. Jag har varit så aktiv jag bara har orkat för att tvinga mig att växa som människa och skapa nya kontakter. Jag har fortfarande inte många när vänner men dom jag har är underbara och viktiga. Jag har även många underbara och inspirerande kollegor och kompisar som förgyller min vardag och det är jag oerhört tacksam för.

Det jag också har märkt är att vissa områden är svårare att bryta sig igenom än andra. Jag har valt ett område som tar tid och ibland räcker inte tiden till och ibland måste mönster brytas för att inte kraften ska ta slut. Ibland måste man göra omvägar för att nå sitt mål, ibland måste förändringar ske innan nästa dörr kan öppnas. Ibland måste man stänga en dörr med sorg för att få möjligheten att öppna en bättre och mer innehållsrik.

Personlig utveckling

Under dom här åren som jag bott i Luleå har jag även försökt jobba på min privata personlighet och det känns som jag mer och mer börjar även hitta henne på riktigt och vad hon står för. Jag har träffat härliga människor, utmanande människor och helt konstiga människor. Det jag vet är att jag har lärt mig oerhört mycket om människor och om mig själv där jag har vågat gå in i situationer och med vakna sinnen för att gå ut med en trygghet att ingen kan krossa mig och den jag är om jag inte själv är villig.

Jag är tacksam för alla möten med människor och jag är tacksam för stunder i glädje som sorg. Jag är glad att jag till slut hittat en inre trygghet där jag vet att den enda som kan göra mig illa det är jag själv och ingen annan.

Värmland

I maj 2010 kom samtalet att min mamma hade somnat in. Det var en södagskväll jag hade precis kommit hem från en resa till Tranås och allt jag kunde känna var en känsla av lugn. Nu var dörren stängd, mina frågor skulle aldrig få ett ärligt svar. Jag hade hoppats att en dag, men nu var dörren stäng och känslan var lugn och befriande.

Jag visste att när hon hade somnat in så hade hon varit lycklig och det var för mig viktigt. Hennes fråga till mig hade alltid varit om jag hade hittat någon att dela livet med. Jag hade insett att hon själv länge hade letat och till slut verkade hon ha hittat rätt. Jag hade planerat en resa i augusti, men fick boka in ytterligare en resa och för en gång skull var min syster och jag överrens. Pappa hade gått bort 1999 och vi tog beslutet snabbt vi lägger upp det på samma sätt där fanns det inget att bråka över.

Det var underbart att få åka hem till Värmland och mina gamla hemtrakter. Jag fick chansen att umgås med mina syskonbarn, träffa några kusiner och även åka förbi mitt gamla barn-
domshem som vi hade sålt några år tidigare. Husäventyret var ingen snygg historia och det gjorde riktigt ont i mitt hjärta, men jag är tacksam att allt ändå gick rätt fort. Ibland spelar det ingen roll hur mycket man tassar på tå och försöker allt blir ändå bara fel. Då tar jag istället på mig andra skor och trampar på för jag vägrar stå och se på. Jag vet det gör ont rejält ont, men smärtan tonar av och jag vet livet är inte rättvist ibland.

Tina Persson Hälsoinspiratören

www.friskoteket.eu

2012-09-23

Att finnas 120 mil bort gör det svårt att vara på plats och finnas tillgänglig, men jag gjorde så gott jag kunde, det är vad jag hela tiden hoppades. Att finnas så långt bort är ett problem, men jag är ändå nära om man är redo att se det så.

Jag hade förhoppningar, men snabbt slogs dörren igen. Allt jag kan göra är att vänta och se för jag vet det tar längre tid för vissa än för andra att inse att ett förlåt har legat framför deras fötter en längre tid. Jag är kanske långt borta, men jag är ändå väldigt nära när tiden är mogen för att öppna dörren igen.

Jag älskar Värmland och mitt hemlän kommer alltid att finnas i mitt hjärta, men jag kommer aldrig att återvända dit. Det är för alltid hemma, men ändå inte mitt hem.

Mitt i livet

Här är jag mitt i mitt liv och jag famlar och försöker så förtvivlat. Här är jag mitt i mitt liv och jag älskar vissa stunder och andra gör väldigt ont. Jag lägger mitt fokus på det jag har och det som är möjligt just nu. Jag försöker så gott jag kan, men ibland känns förtvivlan för stor.

Jag har en önskan som många redan har bockat av. Jag har en längtan som för många andra är en självklarhet. Jag har ett mål med mitt liv som många redan har i sitt vardagsliv.

Det jag har är tankar som jag vet många inte ens kan hitta. Jag har ord som många famlar för att forma fram. Jag har möjligheter som för mig är i överflöd som andra sukter efter. Jag har vågat något som många andra sällan ens funderat över.

Jag vet att även mitt i mitt liv med mina mot- och medgångar både har och inte har gör att jag ändå är tacksam i mitt hjärta och kan ta det som kommer med en trygghet och ett lugn.

*Det jag vet är att jag har hittat hem till slut.
Luleå här tänker jag stanna kvar.
Jag är inte flyttbar längre.*